

τὴν συστηματικὴν διεύθυνσιν τούτου, καθ' ὅσον συνεχῶς ἢ συμφρῆς, μὲ περιστάσεις παρομοίας ἀνωμαλίας. Ἐξω τούτων ἡ μόρφωσις ἐνός ὁποιοῦδήποτε συστήματος Πολιτικοῦ, παρὰ τὴν ἐμφύχασιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμελλε πολὺ πλεόν νὰ παραλύσῃ ἐξωτερικῶν τιμῶν τὰς συκοφαντίας περὶ τοῦ ληστρικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πολέμου. Ἐπησχολημένος εἰς τὰ στρατιωτικά ὁ Γερμανὸς δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐκ προχείρου γενομένην σύστασιν τῆς πρώτης ἐν ταῖς Κάλτετσιαῖς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας. Ἀλλὰ τὰ συμβάντα τῶν Βερβαίνων μεταξὺ Ἑψηλάντου καὶ τῆς Γερουσίας ταύτης τὸν ἐλύπησαν τόσο, ὥστε ἀνέλαβεν ἔπειτα μόνος τὸ βάρος τοῦ νὰ συμβιβάσῃ τὰς μεταξὺ τῶν εἰρημένων διαφορὰς περὶ τοῦ νέου Ὄργανισμοῦ τῆς Πελοποννήσου.

Τῆς οἰκογενείας του ἡ λαμπρότης, τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀλεξάνδρου ἡ Ἀρχηρία, ἡ πρὸς αὐτὸν ἀγάπη τοῦ Λαοῦ, ὁ πρᾶτος χαρακτῆρ, ἡ συνένωσις του μὲ τὸ Στρατιωτικὸν καὶ ἐλπίδες ἀρχαῖαι, ἀλλὰ νιάξασαι ἔτι ὡς πρὸς τὴν Ῥωσσίαν, ἀπεκαθίστων τὸν Ἑψηλάντην ἀναγκαῖον, μὴ ὄσας οἱ Πολιτικοὶ Πελοποννήσιοι εἶχον λάβει αἰτίας δυσαρσεκειῶν ἐκ τῆς ταραχῆς τῶν Βερβαίνων, καὶ μεγάλων ὑποψιῶν ἀπὸ τὴν ἀπαίτησιν τῆς Πληρεξουσίου Ἀρχιστρατηγίας. Ὁ Γερμανὸς ἦτο τὸ πρόσωπον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐπετείροντο καὶ οἱ Ἑψηλάντης καὶ οἱ ἐναντίοι του Γερουσιασταί, ἐξηγούμενοι τὰ δίκαιά των, καὶ ζητοῦντες τὴν συνδρομὴν του (α). Ὁ Γερμανὸς ἐπανῆλθεν εἰς Τρίκορφα παρὰ τῷ Ἑψηλάντη, πληρεξούσιος τῆς Ἀχαΐας, καὶ Ἠλιδος, διὰ νὰ προσέχῃ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Στρατιωτικοῦ. Ὅπωςδήποτε καὶ ἂν ἐσυλλογίζετο, φανερὸν εἶναι, ὅτι μήτε τοῦ Ἑψη-

(α) Ἴδε σελ. 52.

